

El coneixement és cosa de tots

Un dels pilars de l'activitat de les universitats i dels centres de recerca és la creació de nou coneixement, que va eixamplant les fronteres d'allò que sabem, i que no té final perquè més enllà d'aquestes fronteres hi ha un univers d'ignorància del qual anem gratant-ne bocins de mica en mica.

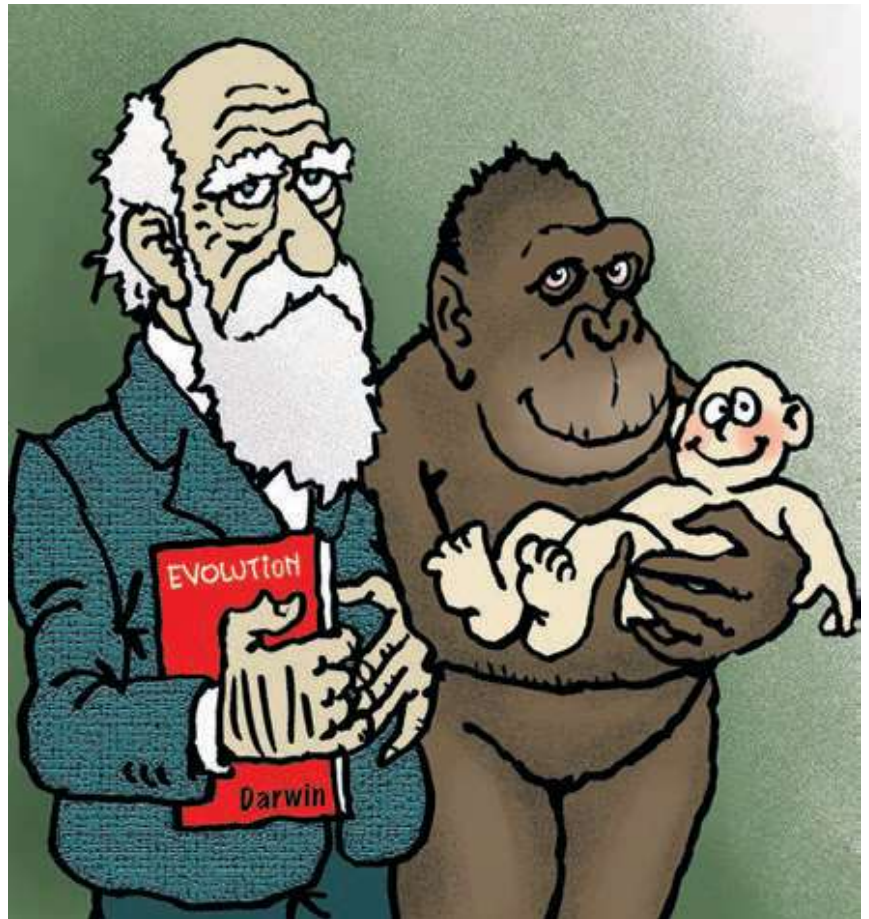
Fa tan sols dos o tres segles el nou coneixement el produïen personatges més o menys aïllats, que amb la seva fortuna personal, finançats per mecenes o compaginant la incipient recerca amb altres feines van aconseguir proeses que han impulsat la ciència i la societat cap al futur. Darwin era de família benestant; Wallace, que va arribar a la mateixa teoria, vivia de vendre fòssils trobats en els seus viatges a institucions i particulars d'Anglaterra. Lavoisier era recaptador d'impostos; Lord Kelvin va fer fortuna instal·lant cable telegràfic al fons de l'Atlàntic nord per connectar Europa amb Amèrica. Humphry Davy i Michael Faraday, grans inventors i descobridors als camps de la química i la física, van enlluernar la seva societat amb demostracions espectaculars que encara avui ens sorprenen. Newton, de família modesta, va poder estudiar i va viure de ser professor universitari, un cas prou modern per l'època.

Aquella ciència era primigènia, però tan potent que en dècades va capgirar la forma de mirar la Natura, i els seus impressionants descobriments encara avui descriuen correctament molts aspectes del món que ens envolta. La gent que en feia es van anar agrupant en societats on bescanviaven sabers i opinions, on es barallaven i discutien, també, i a través de les quals es va

començar a definir la forma moderna de comunicar els descobriments; els butlletins que amb el temps van passar a ser les revistes científiques actuals.

Els avenços de la ciència sempre van de la mà del progrés de la tecnologia, que dona eines per a veure i analitzar aspectes cada cop més íntims, petits o llunyans, des d'àtoms a galàxies, des del nostre interior a planetes a distàncies descomunals. De saber que estem formats de cèl·lules, al s. XIX, hem passat a veure amb un gran detall com són per dins i com funcionen, i tenim eines poderoses que fan avançar la medicina com mai fins ara. I són sobretot les universitats i els centres de recerca, amb finançament públic, on es fan els descobriments, que les empreses tradueixen en millores de la salut, el confort, l'economia i, en general, el benestar de la població.

Deia un rector de Harvard que si a algú li sembla que l'educació és cara, que provi amb la ignorància. Sens dubte a tot el món, però especialment al que alguns anomenen el Nord Global, les oportunitats per saber com és i com funciona la realitat s'han multiplicat fins a fer-se inabastables amb el temps de què disposem, i alhora han proliferat també sense mesura les desinformacions vinculades a prejudicis, interessos i mala fe. Les universitats segueixen essent unes bones referències, quan les coses

Un dels grans pilars de l'activitat de les universitats és crear nou coneixement

A la UdL tenim bons divulgadors, i segur que us resultarà interessant seguir-los

MARINA LAPLANA LAFAJA
ESTANISLAO FONSSOLÉ

Directora de la Unitat de Cultura Científica i de la Innovació de la UdL

Coordinador de Comunicació, Difusió i Premsa de la UdL

s'expliquen ben documentades i, sobretot, quan qui les explica ha contribuït a crear el coneixement i, per tant, sap quins són els límits de les afirmacions que fa. Quan s'hi suma el talent d'explicar-ho amb gràcia al públic, el resultat és una gran experiència, formativa i lúdica, que ens fa més savis. A la UdL tenim bons divulgadors, i segur que us resultarà interessant seguir-los. Hem creat la Unitat de Cultura Científica i de la Innovació (UCCI+) per a facilitar-ho, i podreu trobar-ne molta informació a xarxes (@UCCI_UdL a X (Twitter) i Instagram) i a la nostra pàgina web, uccu.udl.cat.